

derved. Forespørgerne have altsaa med Hensyn til dette Tilfælde holdt sig neutralt, refererende; men man er gaaet ud fra, at, selv om de Værd indvændigt eller udvændigt blive enige om, at der i Virkeligheden ikke for Liden eksisterer nogen ondartet Lungesygdom i noget af disse Lande, kunne vi derfor ikke lade det gaa, som det gaar. Vi mene, at der maa tages forebyggende Forholdsregler mod Indførelsen af sygt svenskt Kvæg her, idet man ikke skal udsætte sig for, at en Sygdom, som dette Kvæg muligt kunde have, om den end ikke var ondartet eller smitsom, dog kunde blive betegnet som saadan, og derved atter gjøre Statedels her og dels ved, at Betydningerne kastedes tilbage over Sundet. Jeg tror ikke, at min ærede Medforslagsstiller (Zauber) just har tænkt sig Indførelsen af en bestemt Quarantæne; men vi have tænkt os et noget strengere Eftersyn baade her og der, end der for Nøjeblikket er, ialtsam saalænge vi ikke have en Kommission, der kan betrygge os med Hensyn til dette Forhold. Der indføres, siger man, en 15,000 Stk. svenskt Kvæg aarlig her til Lands, og jeg vil gjerne tro, at mange af vore Landmænd nødtig vilde se dette besværliggjort udover, hvad et bestemt nødvendigt Formaal i den Retning kræver af os; men paa den anden Side maa enhver kunne finde sig i, og det synes, eftersom Tingene ere gaaede, at være absolut nødvendigt, at vi faae en Forandring i det hidtil bestaaende Samvæn, og det ikke blot for vor Skyld, men ogsaa for Sverrigs og for den fælles Fortaaelses Skyld. Det er den ene Side af vor Forespørgsel.

Den anden er, at dermed vil jo ganske naturligt staa i Forbindelse, at man ikke fører danst og svenskt Kvæg sammen paa samme Sted, og lader dem saaledes føres samlede til England under danst Flag. Der har lydt mange Røster fra England, det vil sige fra Forhandlere af danst Kvæg derovre, om, at vi kunne ikke være tjente dermed, idet jo enhver Tvivl for det ene Lands Vedkommende bliver en Tvivl for begge, og forsaavidt kunde Sverige jo ogsaa have Gavn af og ønske, at der fandt en Udskillelse Sted der. Ligesom Forespørgerne ikke paa nogen Maade her have tilstøttet nogen Forholdsregel, som, ihvorvel den naturligvis først maatte være i vor egen Interesse, dog ikke tillige i Virkeligheden ogsaa var i Sverriges Interesse, idet vi ikke kunne ønske, at der herfra skal lyde Betydninger mod Sverige til Stade for dets Handel, saaledes maa vi paa den anden Side kun ønske, at ikke et Forhold bliver bestaaende, som navnlig efter de Tilfælde, der nu her ere opkomne, og den Forhandling, der er ført derom, kun vilde virke skadeligt for Uffættningen af svenskt Kvæg i England. Det er muligt, at Stibsfartens Interesser ikke vilde være vel tjente dermed; det er muligt, at Udførselen maa koncentreret mere, hvis Ladningen skal fyldest alene med danst Kvæg, og at en Del af den

svenske Transport vilde gaa danst Kædere forbi. Det vilde være beklageligt, hvis Eksterhedernes Interesser saaledes skulde lide, men det er selvfølgelig det aldeles Underordnede lige overfor dette Forhold. Det er langt værre, hvis man skulde tvivle om det danst Kvægs Ubemittethed paa det engelske Marked. Vi rette altsaa vor Forespørgsel til den høitærede Minister med det Ønske, at der maatte træffes Forholdsregler med Hensyn til, at intet sygt svenskt Kvæg indføres her i Landet eller dog strax tilbagevises, og med Hensyn til, at Udførselen af danst Kvæg ikke sker sammen, jeg vil ikke blot sige med Sverrigs, men overhovedet med andre Landes Kvæg, for at vi saaledes kunne ved egne Foranstaltninger bevare vort Kvægs Stilling paa det engelske Marked, og have det til endnu større Ansæelse derovre. Den høitærede Minister har rimeligvis Forespørgselen, ellers skal jeg læse den op til Slut; den lyder saaledes:

Hvilke Forholdsregler agter den høitærede Indenrigsminister at tage til Forebyggelse af, at sygt svenskt Kvæg indføres her i Landet eller indføres i England sammen med danst Kvæg?

Indenrigsministeren (Steel): Det er, som den ærede Forespørger selv har antydnet, en Sag af ganske overordentlig Vigtighed for hele vort Land, der er Gjenstand for denne Forhandling. Det forekommer mig, at det lægger noget Baand paa en Diskussion. Spørgsmaalet er saa stort, at i Særbesked under en Forespørgsel, hvor jo, mere eller mindre med Forsæt, Bestræbelserne dog i Almindelighed gaa ud paa at paavise visse Mangler ved trufulde Foranstaltninger, at henstille Tvivl om, hvorvidt Regjeringen har truffet det Rigtige eller ikke. Udtalelserne paa et saadant Sted og under saadanne Omstændigheder og med den Opmærksomhed, som Forhandlingen om en saa vigtig Sag maa have, kan vække en Opmærksomhed, som kan have reelle skadelige Følger. Jeg skal derfor, saameget det staar i min Magt, forbinde med mit Ønske om at give fuld Oplysning, forsaavidt denne er tilstedelig, om de Forhold, der knytte sig til Spørgsmaalet om Forholdsregler mod Indførelsen af den ondartede Lungesyge fra Sverrig til Danmark, at tage Hensyn til nogle Bemærkninger, som ere faldne fra den ærede Ordsfører, og som forekomme mig at trænge til nogen Belysning. — Den Skilbring, det ærede Medlem gav af de faktiskke Omstændigheder ved Tilstedekomsten af den ondartede Lungesyge saavel i Tjen som senest i Holbæk, var rigtig. Lungesygen opdagedes i Holbæk i Midten af November Maaned blandt nogle svenske Kreaturer, der kom til Holbæk den 15de November og 3 Dage i Forveien vare indkjøbt paa Brigstad Marked. De viste sig efter Forløbet af henved 14 Dage at være syge, og Dyrlægehjælp blev tilkaldt. Nogle Dage senere blev man opmærksom paa mistænke-